

[Kyed.]

det har i Kraft af den nugældende Smørlov. Man forsøger at bibringe Befolkningen en saadan Opfattelse; det fremgaar bl. a. af Bladet „Politiken“s Omtale af Lovforslaget, idet det i en Overskrift anføres: „Smørrets Bundpris foreslaas sat 10 Øre op“ — skønt Forholdet er det, og det er det reelle, at Landbruget faar 15 Øre mindre pr. kg i Henhold til Lovforslaget end efter den nugældende Smørlov som garanteret Minimumspris for Mejeriprodukter til Hjemmemarkedet. I den nugældende Lov er der en garanteret Minimumspris af 2 Kr. 75 Øre og her 2 Kr. 60 Øre.

I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres, at den nugældende Ordning har givet Landbruget en Fordel paa 10 Mill. Kr., men den Maade at gøre Regnskabet op paa er, for at sige det med et mildt Udtryk, meget ensidig. Man bør selvfølgelig trække Landbrugets egen indbetalte Andel fra, og dernæst bør man se paa helt andre Forhold, nemlig Udgiftssiden for Landbrugets Vedkommende, men det er jo ikke det, man gør. Nej, paa den Maade, man stiller det op i Pressen og i Taler og for øvrigt ogsaa i Lovforslagets Bemærkninger, giver man Befolkningen Indtryk af, at Landbruget er et dyrt og et utaknemmeligt Erhverv at opretholde. Saa er det ikke sært, at man ser en Nationaløkonom som Professor Warming foreslaa sidste Vinter, at man skulde gaa til Likvidering af Landbruget, eller at Folk som Direktør Chr. H. Olesen fra „Dansk Arbejde“ giver Udtryk for den samme Opfattelse. Det er jo ikke, fordi disse Mennesker er onde eller ikke mener Landbruget det vel, men ud fra et Samfundssynspunkt har de faaet den Opfattelse, som de dér giver Udtryk for. En saadan Opfattelse kan de kun faa ved at tro paa det, der kommer frem fra ansvarlig Side, og det undskylder dem i højeste Grad, trods deres nationaløkonomiske Uddannelse for f. Eks. Professor Warmings Vedkommende. En saadan Opfattelse er desværre udbredt i stor Maalestok, og det er jo en Kendsgerning — og det giver sig jo ogsaa Udtryk gennem Udtalelser her paa Rigsdagen baade ved den ene og anden Lejlighed —, at man med passende Mellemlum fremsætter Opgørelser over, hvor meget andre Befolkningsskasser har maattet betale til Landbruget f. Eks. ved at betale Landbrugsvarer med en for høj Pris i Forhold til, hvad Verdensmarkedet betinger, eller ved at betale en Del af Landbrugets Skatter.

Saadan er det lagt til Rette i Lovsform herinde, og saadan lægges det til Rette i

Skrift og Tale. I Stedet for synes jeg, at man, naar man gaar ud fra, at man gerne vil have Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, skulde drive sin Agitation paa en helt anden Maade. Man skulde gaa ind paa fra Regeringens Side at give flere ædruelige Oplysninger om Forholdene, gøre opmærksom paa, at Befolkningen herhjemme faar Smør og øvrige Mejeriprodukter til en lavere Pris end Verdensmarkedets Pris i Kraft af den engelske Særtold, som der betales paa dansk Smør i Modsetning til Smør fra Kolonierne. Disse 35 Øre pr. kg i Særbeskatning paa dansk Smør paa det engelske Marked, som vi ikke kendte før 1932 — og før 1932 betalte Forbrugerne herhjemme Verdensmarkedets Pris fuldt ud —, denne Særbeskatning indkasseres ogsaa af den forbrugende Befolkning herhjemme paa de Mejeriprodukter, som de køber inden for Landets Grænser. Og hvis man nu vil gøre op, hvad det betyder, vil man se, at det betyder ca. 15 Mill. Kr. aarlig, som Landbruget altsaa faar mindre for sine Varer i Kraft af den engelske Særtold. Det ser man aldrig bemærket her eller givet Udtryk for ved Forelæggelsen af Forslagene her, det er jo dog et stort Beløb, det drejer sig om, og det er der ingen Smørordning, hverken dem, vi har haft, eller dem, vi faar — i hvert Fald ikke hvis de bliver af samme Indhold som den her foreslaaede —, der giver Landbruget Erstatning for. Vi faar ikke Godtgørelse for dette Tab, i hvert Fald ikke gennem Produktionsomkostningernes Nedsættelse eller paa anden Maade. Det er saadanne faktiske Forhold, som Forbrugerne her i Landet skulde have Oplysninger om paa et rent neutralt Grundlag, for Befolkningen er udmærket modtagelig for Forstaaelse; men naar Oplysningerne gives paa den Maade, som Tilfældet er, er det ikke saa underligt, at man forvirrer Begreberne i Stedet for at klare dem, og disse Begrebsforvirringer forstærkes jo, naar man som nu i Dag f. Eks. forelægger Særforsorgsforslag paa Baggrund af Landbrugsordningerne. Man ser nu i Regeringspressen Særforsorgsforslaget knyttet sammen med Landbrugsordningerne som værende en Nødvendighed for disses Gennemførelse. Derigennem giver man Indtryk af, at det er Fordyrelsespolitik, der føres fra Landbrugets Side, hvilket jo ikke er rigtigt. Hertil kommer, at alle de Opgørelser, man ser over det, som andre Befolkningsslag skal betale Landbruget, desværre altid mangler den anden Side, nemlig over f. Eks., hvor meget Landbruget betaler i Skat for fast Ejendom, hvor mange Millioner Kroner denne Skat i Forbindelse med andre Skatter